

Stoppen met krabben

Opmerkelijke dingen zei SER-voorzitter Herman Wijffels dit voorjaar voor een lokale afdeling van het CDA, de partij waarvan hij prominent lid is. Wijffels is een man met een brede visie die niemand onberoerd laat. Als hij praat over duurzame ontwikkeling hoor ik heel andere dingen dan wat het kabinet de laatste tijd te berde brengt. Ik citeer uit zijn betoog:

“We moeten ophouden met krabben in de aardkorst en de zon opvangen, de wind gaan gebruiken. We zijn zelf verantwoordelijk voor het evenwicht in onze ecosystemen.”

Iedereen herkent dit onmiddellijk als een natuurlijke waarheid. Het lijkt helemaal geen bijzondere uitspraak. Toch gaan we - omdat de olie duurder wordt - steeds harder krabben in aardkorsten die nog een restje olie bevatten. Omdat er bedrijven zijn die dat krabben tot reden van hun bestaan hebben gemaakt en omdat het blijkbaar lonend is. Wijffels ziet voor de industrie andere mogelijkheden:

“Het Nederlandse milieubeleid was te lang vooral gericht op ‘end-of-pipe’ maatregelen. Als een extra stap die werd toegevoegd aan het productieproces om de vervuiling iets te verminderen. Daarmee werden producten duurder en milieumaatregelen onaantrekkelijk voor bedrijven. Duurzame Ontwikkeling gaat uit van een totale procesvernieuwing, waarbij ecologisch verantwoorde methoden leiden tot efficiëntere processen. Dat is ook economisch interessant.”

In dit nummer komt het onderwerp Ecodesign aan de orde. Een ontwerpproces dat niet zozeer kijkt naar efficiënt produceren, maar naar een efficiënt gebruik van materialen en grondstoffen door het product gedurende de hele levensduur van dat product. Ook weer zo'n logische ontwikkeling dat het onlogisch lijkt om er bij stil te staan. Europa gaat ontwerpers verplichten na te denken over het toekomstige gebruik van een product. Eindelijk. Maar wat doet Nederland, nota bene het land dat het systeem ontwikkelde? Vertragen en wachten tot de rechter ons dwingt. Ook die situatie werd door Wijffels raak getypeerd:

“Nederland is zijn rol als voorloper kwijt. Zelfs het lage gemiddelde Europese niveau is losgelaten. Dit kabinet lijkt het te hebben opgegeven.”

Ondanks de mooie woorden over een duurzame economie is er in de recente stukken van het kabinet van enige ambitie op het gebied van duurzame energie nauwelijks sprake. En de regeringspartijen staan (samen met een kleine oppositiepartij) al klaar om ook het laatste restje ambitie nog af te schieten.

Hierna kan het alleen maar beter worden. Maar dan moeten de verkiezingen hier niet zo eindigen als bij onze burens...

Cees Bakker,
voorzitter.